

[Pitzner.]

for, at Hr. Hassing Jørgensen skulde være udset til Direktør i den nye Bank. Men forhaabentlig er det ikke Tilfældet. Men naar der er saa megen Uforstand eller Uforstaaen overfor det, jeg har sagt, vil jeg tillade mig at henvise den højtærede Minister til en Skrivelse, som er sendt Ministeriet for Industri, Handel og Søfart af Rigsdagsudvalget angaaende Andelsbanken, dateret Christiansborg, den 19. December 1925. Hvis den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. Zahle havde læst den Skrivelse, som, saa vidt jeg ved, ogsaa er underskrevet af det ærede Medlem Hr. Zahle, tror jeg, de deraf vilde have kunnet faa Syn for de Kvalifikationer, jeg mener, at Hassing Jørgensen havde for at være med til at tilrettelægge Sagen i Landmandsbanken.

Ligesom det ærede Medlem Hr. Stauning vil jeg ogsaa sige et Par Ord til den højtærede Minister vedrørende de svagelige Børn, som krævede mest Arbejde. Den højtærede Minister har selvfølgelig Ret i, at der er Konti, der har krævet meget Arbejde, men efter alt, hvad der foreligger, efter de Undersøgelser og Forberedelser, som er gjort, er det Arbejde nu udført, og disse svagelige Børn vil fremtidig vistnok kunne klare sig med forholdsvis lidt Arbejde, i hvert Fald Arbejde, som meget let vil kunne udføres, uden at der behøver at være en særlig Afdeling for dem, saafremt Landmandsbanken ikke gaar over til selvstændig Bank. Jeg maa indrømme, at hvis det sker, saa kommer det muligen til at afhænge af Formen, hvorunder den overgaar til helt privat Bank, hvad der skal gøres; saa er det muligt, at der maa indrettes en særlig Afdeling. Men hvis Forholdene bliver, som jeg personlig ønsker — jeg vil understrege, at det er mig *personlig*, der navnlig ønsker en Rekonstruktion af Landmandsbanken —, hvis den altsaa bliver rekonstrueret, vil disse Engagementer uden nogen nævneværdig Udgift for Statskassen udmærket godt kunne blive administreret dér. Den højtærede Minister var ligesom Ordføreren, det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen, inde paa at omtale Forslag I, og jeg vil gentage, hvad jeg sagde i Gaar og understrege, at jeg, hvad dette Punkt angaar, ikke staaar som Talsmand for Partiet; der er noget divergerende Anskuelse her. Men personlig mener jeg absolut — deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem Hr. Stauning —, at hvis alle Forhold i øvrigt

er, som det sig hør og bør, vil det givet være det billigste for Statskassen.

Naar Ministeren nu nævnte det meget store Tal, som i øvrigt ogsaa blev nævnt af det ærede Medlem Hr. Stauning, et Par Hundrede Millioner Kroner, saa vil jeg gerne indskyde her, at jeg billiger ganske det Udsagn, der kom fra det ærede Medlem Hr. Stauning. Jeg og antagelig ogsaa mit Parti vil heller ikke saadan blankt godkende det Beløb, der er nævnt af Tomandsudvalget. Det maa fremgaa af Forholdene, naar de bliver nøje undersøgt, hvad vi skal gaa til. Men hvis vi nu holder os til et Tal, som er ret rundt og ret let at arbejde med — Ministeren sagde 220 Mill. Kr. —, hvis vi nu nævner et Tal som 200 Mill. Kr., saa vilde deraf resultere, at Banken fik 90 Mill. Kr. til Virksomhed, til ny Kapital, idet den skulde tilbagebetale 110 Mill. Kr., som den har dels i udenlandske Laan, i Dollarlaanet, i Laan fra Nationalbanken o. s. v. Det var muligt for meget, det var muligt mere, end den havde Brug for for Tiden, det vilde maaske slet ikke være gavnligt, om der paa een Gang kom en saa stor Kapitalrigelighed til Stede, men nu regner vi med, at den er der, og at den bliver anbragt. Hvis vi saa regner med, at de 200 Millioner indbringer kun 5 pCt. — og det maa da vist enhver, der har med Bankforretninger at gøre og kender til Bankforretninger, erkende er en meget lav Beregning —, saa vil den indbringe 10 Mill. Kr. Da Forholdet er det, at Banken i det store og hele har klaret sig sidste Aar paa selve Regnskabet, saa vil det betyde, at der er en Merindtægt paa 10 Mill. Kr. Det vil sige, at selv om man regnede med en Afskrivning, som vel altid vil forekomme, paa et Par Millioner Kroner og en Henlæggelse til Reserverfond paa et Par Millioner Kroner, saa vil der være 6 Mill. Kr. tilovers som indtjent ved disse Penge. Efter mit Skøn vilde det blive mere, men det vil der i hvert Tilfælde blive, og det er aldeles givet, at Statskassen stod sig bedst ved det. Og naar den højtærede Minister stadig baade i Fremsettelsestalen og ogsaa i Svaret til det ærede Medlem Hr. Stauning og mig nævnte, at det var Statsbank o. s. v., maa jeg hævde, at det er ikke Statsbank, men jeg gentager, at det er mit private Syn, mit personlige Syn; jeg tror, der er en Del Medlemmer af mit Parti, som har det samme Syn, men jeg taler ikke her helt paa Partiets Vegne.

Jeg glemte i Gaar et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Stauning. Det ærede Medlem udtalte, at vi — altsaa